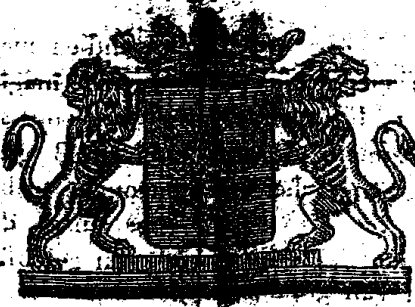

Zaterdag

den 29 September.

DE STAATSRAAD, GOUVERNEUR DER PROVINCIE GELDERLAND,

Brengt, bij deze, ter kennis van de ingezetenen; dat op den 30sten October aanstaande, des morgens ten 10 ure, aan *het Kromhout*, te *Brummen*, een aankoop, voor 's Rijks rekening, zal plaats hebben van veertien (14) Rijpaarden en vijf en twintig (25) Trekpaarden, en zal zulks tegen kontante betaling.

Zullende de vereichten; welke de Paarden moeten bezitten, zijde de volgende:

- Niet jonger wezen dan vijf, noch ouder dan zeven jaren.
- De Rijpaarden niet kleiner zijn dan eene el, vijf palmen, een duim, vijf strepen (1,515) en niet grooter dan eene el, vijf palmen, drie duimen, vijf strepen (1,535); en de Trekpaarden niet kleiner dan eene el, vijf palmen, twee duimen (1,52) en niet groter dan eene el, zes palmen (1,6) mogen wezen; alles gemeten onder eené gult van den kant van het ijzer der voorhoef tot op het midden van de schoft.
- De Paarden moeten zijn ruinen of merrien, langstaarten; voortbruiden, vossen of zwarten; geene bonten of witten zullen aangenomen worden, zoo ook geene klophengsten.
- De Paarden moeten zijn wel gevormd, geëvenredigd in de deelen, en sterk, met eene uitgebouwde schoft, breede borst, vier goede beenen, vrij van spatten en gallen, hooge en harde hoeven, kort gekoet, goed van gezigt en zonder eenig gebrek aan de oogen; hebbende vooral eenen goeden adem, en geschikt zijnde voor de dienst, waartoe dezelve bestemd zijn.

Er worden diegenen, welke zoodanige paarden mogten bezitten en genegen zijn, dezelve vrijwillig af te staan, uitgenoodigd, zich met dezelve naar derwaarts te begeben, ten einde ten overstaan van de daartoe gesommiteerde Heeren te worden oekerd.

Arnhem, den 28sten September 1832.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd,
VAN HEECKEREN VAN KELL.

FRANKFORT, den 25sten September.

Een berigt van de Italiaansche grenzen behelst het volgende: Oogen-schijnlijk is de rust in de onderscheidene Italiaansche staten thans verzekerd; doch den opmerkzamen beschouwer kan het niet ontgaan, dat er veel gisting heerscht, en de bestuurders van de oppositie overal werkzaam zijn, om ook onder de lagere standen den geest van misnoegdheid te verbreiden, die tot dus verre voornamelijk onder den middelstand heerscht. Gelukt dit, dan zal men spoedig weder van onlusten hooren, die bij het groot aantal troepen, hetwelk de Oostenrijksche regering in Italie verzameld heeft, wel geen ander gevolg kunnen hebben, dan het getal gevangennemingen te vermeerderen, doch der revolutionnaire partij in zoo verre dienstbaar zullen wezen, dat door deze onregeligheden en daaraan verknochte zwaardere belasting der onderdanen de reeds heerschende misnoegdheid vermeerderd wordt. Ook zijn de kleine Republieken van Italie eenigzins gerust gesteld; zij gaan met groote bezorgdheid de verbanden aan, welke de partij der liberalen in hunne landen onderhoudt. Zij hebben eene overeenkomst getroffen, om elkanderen wederzijds alles mede te deelen hetgeen de woeelingen dezer partij betreft, en de gevaarlijke personen te verwijderen, of onschadelijk te maken. In het hertogdom Modena schijnen de revolutionnaren zeer bedrijvig te zijn; vele Franschen houden zich aldaar op onder het masker van aanhangers der vorige regering; doch meest met oogmerk, om burgerkrijg te verwekken, of althans op den hertog, wegens de vervolging der hunnen, wraak te nemen. Alle Franschen, die zich voor aanhangers der vorige regering uitgaven, zijn in Modena goed ontvangen geworden. Dit schijnt bij de Fransche revolutionnaire partij te baat te hebben, om met zekerheid hare plannen uit te voeren. Onder voortzetting van in Frankrijk aan vervolging van de nieuwe regering bloot te staan, zochten en vonden zij in Modena eene schuilplaats. Thans blijkt echter, dat deze gewaande aanhangers van *Karel X* de weinige ondervinding der hertogelijke regering op de proef gesteld hebben, doordien zij zamenzweringen tegen dezelve hebben gemaakt. Onder hare oogen hebben zij eene soort van commissie opgericht, hetwelk werkzaam

is tot verbreiding van misnoegen en de rangschikking der aangewonen personen in zekere sectien, maar daarbij tevens alle bewegingen der regering gadesloeg. Aan dit commissie wordt ook het mislukken der expeditie van de hertogin van *Berry*, welke te Massa voorbereid werd, toegeschreven. Men zegt, dat hetzelfde ook vertrouwelingen in het gevolg der hertogin gehad heeft, die tot de uitrusting der expeditie heeft medegewerkt, en naauwkeurig is onderrigt geworden, van alles, wat de hertogin, tot herovering van den Franschen troon ten behoeve van haren zoon, in het werk wilde stellen. Zich echter de onderneming der hertogin mislukte was, schijnt dit commissie, door middel van zijne verbindtenissen aan het hof van Modena, van alles te zijn onderrigt geworden, wat hare verdere plannen betref. Eerst door de ontdekking eener briefwisseling, welke met noordelijk Italie onderhouden werd, schijnt de regering van Modena van de zaak kennis bekomen te hebben, waarop dan ook verscheidene gevangennemingen hebben plaats gehad, onder andere ook die van eenige Fransche gelukzoekers. Men zegt, dat de laatste zich tot hunne regering zouden gewend hebben, om in vrijheid gesteld te worden. Het is echter niet waarschijnlijk, dat de tegenwoordige Fransche ministers bij zulke omstandigheden zich lieden zullen aantrekken, die onder bescherming der gastvrijheid zich er op toelleggen om burgerkrijg in een vreemd land aan te stoken.

Van den 26sten September.

Brieven uit Weenen, van den 18den dezer, melden, dat de graaf *Pozzo di Borgo*, Russisch gezant aan het Fransche hof, aldaar dien dag verwacht werd. Men meent, dat hij te Weenen komt, om met het Oostenrijksche ministerie te beraadslagen over de middelen, welke de handhaving der bestaande orde in Europa mogt vereischen.

Het Oostenrijksche regeringsblad meldt, dat hetgeen verscheidene Fransche dagbladen van een grafschrift voor den hertog van *Reichstadt* (den zoon van *Naoleon*) gemeld hebben, heeschen als een soort van bijk opschriften niet gebruikelijk zijn.

Men meldt uit Pesh, dat de cholera aldaar genoegzaam geheel opgehouden heeft, na een zwaar onweder, hetwelk men aldaar den 28sten Augustus gehad heeft.

Uit Keur-Hessen wordt gemeld, dat de heeren *Jordan*, *Werthmuller*, *König* enz. weder tot leden van de kamer der afgevaardigden verkozen zijn, en het zich laat aanzien, dat de nieuwe kamer genoegzaam met denzelfden geest als de ontbondene zal bezielde zijn.

Te Heidelberg is in den nacht van den 22sten een lasterlijk geschrift tegen den groot-hertog van Baden opgehaald.

De Wurtembergsche regering heeft tot den 25sten September geen gevolg gegeven aan het besluit der Duitsehe bondsvergadering, om de *Deutsche Allgemeine Zeitung* te verbieden.

PETERSBURG, den 15den September.

Z. M. de Keizer is in den nacht van den 12den op den 13den dezer van hier vertrokken, om eenige troepen in het binnenland in oogen-schouw te nemen en onderscheidene gouvernementen te bezoeken.

Den 11den dezer is de Alexander-zuil opgericht en op het voetstuk gezet. HH. MM. de Keizer en de Keizerin, HH. KK. HH. de ceare-witsch grootvorst troonsopvolger, de grootvorst *Michael*, de grootvorstinnen *Maria*, *Ogla* en *Alexandra* waren bij de uitvoering dezer belangrijke onderneming tegenwoordig, alsmede de leden van den rijksraad, ministers, senateurs, generaals en het diplomatieke ligchaam. Eene ontelbare menigte aanschouwers had de vensters van het winterpaleis, van het ministerie van buitenlandsche zaken, van financiën en van den generalen staf bezet, en bedekte de plannen, gelijk mede de daken der huizen, van waar de zuil te zien was.

BERLYN, den 23sten September.

Lord *Durham*, buitengewoon gezant van Groot-Brittanniën aan het Russische hof, is alhier van Petersburg aangekomen.

De Nederlandsche secretaris van legatie, de graaf van *Limborg Stirum*, is als koerier uit den Haag aangekomen.

Van den 24sten September.

Z. M. de Koning heeft openlijk zijne tevredenheid over de blijken van geoefendheid, die de troepen, welke onlangs in een kamp bij Berlijn zijn verzameld geweest, gegeven hebben.

ZWITSERLAND.

De stonden van Uri, Schwyz, Unterwalden, Wallis en Nenfchatel hebben zich verklaard tegen het besluit, door den landdag, bij meerderheid van stemmen, ten opzichte van het kanton Bazil genomen. Zij zijn tegen eene scheiding en de toelating van gezanten van het afgescheidene gedeelte op den landdag.

HAMBURG, den 20sten September.

Heden middag is Z. M. Karel X, onder den naam van graaf van *Panthieu*, de hertog van *Angoulême*, onder den naam van graaf de *la Marne*, en de hertog van *Bardeaux* alhier aangekomen.

MUNCHEN, den 20sten September.

Gisteren zijn 6 soldaten in de nieuwe Grieksche montering aan den heer G. v. *Heidegg* voorgesteld geworden.

PARYS, den 23sten September.

In de dagbladen vindt men nog bij voortdurend berigten aangaande het zenden eener Fransche legermacht naar België en het uitrusten eener Engelsche en Fransche vloot, welke zich naar de Hollandsche kust toe begeven; doch zij zijn niet eenstemmig omtrent de wezenlijke bedoelingen, welke men daarmee zou hebben. Volgens sommigen derzelven, moet men het alleen houden voor eene magtvertooning, ten einde België voor eenen aanval van Holland te beveiligen en den troon van *Leopold* staande te houden. Hiermede strookt hetgeen de *Moniteur* nopens het vertrek van den maarschalk *Gérard* naar het noordelijke leger gezegd heeft. Van het uitrusten eener vloot heeft dit officieel blad tot heden niets gemeld. Volgens andere echter, en daaronder behooren ook sommige bladen, moet de voorgenomene expeditie wel dagelijks dienen om Holland te dwingen tot het aannemen der laatste aan hetzelfde voorgestelde afschikkingen met België. De laatst gemelde bladen roepen echter bij, dat men geen vrees behoeft te voeden, dat door deze onderneming de algemeene vrede van Europa zal gestoord worden, zonder echter op te helderen, hoe men dit zou mogen gelooven, indien er werkelijk vijandelijkheden tegen Holland gepleegd wierden.

Het overlijden van *Ferdinand VII* is door het officieel blad bevestigd; doch men heeft tot heden nog geene nadere bijzonderheden daaromtrent vernomen, zoo min als aangaande de troonsopvolging, medetende, volgens de verordeningen, door *Ferdinand* bij zijn laatste huwelijk gemaakt, de kroon overgaan op zijne dochter, uit dit huwelijk voortvloeiende. Het een mannelijk oor bestaat, immers tot heden niet, bij koningin van Spanje zwanger zoude zijn, gegrond is. De bedoelde verordening van *Ferdinand* eene omverwerping zijnde van de vroegere spaansche wet, dat geene vrouwen den troon kunnen beklimmen, heeft men gevreesd, dat don *Carlos*, 's Konings oudste broeder, zijne regten zou doen gelden, en hij, door de geestelijkheid, welke hem om zijne beginselen beïnt, ondersteund, zich van den troon zou trachten meester te maken en dan de burgerkrijg in Spanje weder zoude ontvlammen; doch ook dienaangaande heeft men nog niets vernomen.

Van den 24sten September.

Door een brief uit Madrid, van den 16^{den} dezer, heeft men eindelijk eenige nadere bijzonderheden omtrent den dood van Koning *Ferdinand* bekomen. Hij behelst het volgende:

Heden ten tien ure is hier een estafette van St. Ildefonce aangekomen, de tijding van den dood des Konings overbrengende. Niemand was op de droevige tijding voorbereid. Zij heeft zich plotselijk door de stad verspreid en iedereen gaf blijken van de levendigste smart.

De ziekte heeft snelle vorderingen gemaakt, en de geneesheeren denken, dat eene zware inwendige ziekte zich bij de rucht gevoeld heeft. De doornachtige ziekte heeft ongehoorde smarten geleden. De Koningin heeft hem geen oogenblik verlaten, niettegenstaande den toestand, waarin zij zich bevindt.

De infant don *Carlos* is bij zijn koninklijken broeder, die hem ontboden had, gekomen; dezelve heeft hem de Koningin en het kind, waarvan zij zwanger is, ambachten. «Mijne dochter en de Koningin, zijde de Koning tot hem, zullen weldra geen anderen steun dan uwe vriendschap hebben.» De infant don *Carlos* heeft blijken van de levendigste aandoening gegeven, en plegtig beloofd voor diegenen te zorgen, welke zijn broeder hem aanbeval.

De infant don *Carlos* heeft zich onmiddellijk naar Madrid begeven. Bij zijne komst heeft hij een bezoek van de ambassadeurs ontvangen, uitgenomen van den Napelschen, welke bij de Koningin gebleven was.

Men weet nog niet, onder welken titel de infant don *Carlos* de teugels van het bewind aanvaardt zal. De gevoelens zijn verdeeld. Sommige lieden verzekeren, dat de Vorst van den Koning, voor deszelfs overlijden, een papier, instructien behelzende, ontvangen heeft.

BRUSSEL, den 25sten September.

De *Courrier* en andere liberale bladen toonen zich weinig ingenomen met het in de Fransche dagbladen aangekondigde plan, om België met eene Fransche legermacht te ondersteunen. De *Courrier* meent, dat Bel-

gië, indien men tegen Holland in het strijdperk moet treden, thans geen magt heeft om zich met hetzelfde te meten, en men er schande van zou spreken, wanneer zestig miljoen Franschen zich met vier miljoen Belgen tegen twee miljoen Hollanders vereenigen, om dezen ten onder te brengen. Aan het berigt, dat eene Fransche en Engelsche vloot de Hollandsche havens zal gaan blokkeren, slaat men weinig of geen geloof.

BREDA, den 25sten September.

(Particuliere Correspondentie.)

Volgens de loopende geruchten zullen met den 1sten October de pontonniers te Wagenberg komen en de aldaar liggende kompagnien van het 1ste bataljon der 4de afdeeling Zuid-Hollandsche schutterij wederom binnen deze vesting trekken, terwijl twee kompagnien van het hier liggende Overijsselsche bataljon Eten en Leur zullen gaan bezetten.

Den 26sten zijn hier geen cholera-zicken bijgekomen, een is hersteld en geen overleden, blijven dus 6 in behandeling.

Den 27sten geen bijgekomen, geen hersteld, geen overleden, blijven in behandeling zes zieken.

's GRAVENHAGE, den 26sten September.

Z. M. heeft aan de hoofden der departementen van eerediensten geëischt de godsdienstige gezinschaden in ons rijk kennis te geven van den gezegden staat, waarin zich de Konings (eederbemide) dochter, de Prinses *Marianne*, gemalinne van den Prins *Albert van Pruisen*, bevindt; met uitnodiging om daaraan in derzelyer geboden aandachtig te zijn, opdat, door de gunstige beschikking des Almagtigen, een voortdurende welstand, en, in tijd en wijle, eene voorspoedige bevaling van hare Koninklijke Hoogheid verzekerd worden.

Z. K. H. Prins *Frederik* bevindt zich bij voortdurend in de residentie. Er is nog niet bepaald wanneer Hoogtezelve naar het leger zal terugkeeren.

Men verneemt, dat behalve de reeds in den aanvang der aanstaande zitting aan de Staten-Generaal om te worden aarzigheden in het tweede boek van het burgerlijk wetboek, ook die in het derde boek, welke reeds zijn afgewerkt, zullen worden voorgedragen, terwijl men voorts ook aan die, in het vierde boek te brengen, werkzaam is.

Het *Journal de la Haye* al de berigten uit Frankrijk en Engeland mededeelende, houdt, als eerste berigt, het volgende in:

«Wij bepalen ons nog heden om, zonder de minste aanmerking, de betrekking hebben, over te nemen. De stoffe is te belangrijk, om niet met de grootste bezadigheid te worden behandeld. Hetgeen wij echter sinds drie dagen in de Parijsche en Londonsche dagbladen hebben gelezen, is voorzeker niet van dien aard, om aan den geest die kalme te laten, waarmede noodzakelijk de verdediging van eene rechtvaardige zaak moet vergezeld gaan. De verontwaardiging, waarvan ieder Hollander zich in dit oogenblik doordrongen gevoelt, zoude ons wellicht, ondanks ons zelve, op eenen weg leiden, waarop zich onze bestijders geplaatst hebben, en dit zoeken wij te vermijden.»

De *Staats-Courant*, van haren kant, zegt omtrent een artikel van het Fransche *Journal der Débats*, als of Holland door een Fransch leger en Engelsche en Fransche vloeten zou worden gedwongen om een voorgesteld traktaat met België aan te nemen, het volgende:

«Wij vinden ons tot nog toe buiten staat, aangaande dit artikel eenige officieel mededeeling te doen; hetgeen reeds als een genoegzaam bewijs kan worden aangemerkt, dat de Nederlandsche Regering steeds den weg der onderhandelingen met de Londonsche conferentie bewandelt, en dat die onderhandelingen nog niet tot zoodanige rijpheid zijn gekomen, dat daaromtrent op dit oogenblik opeeningen kunnen worden gegeven.»

Desniettemin vermeenen wij het bovenstaand artikel niet met stilzwijgen te moeten voorbijgaan, en maken wij geene zwijgenheid, daarop het volgende aan te merken:

«Het is, zoo veel wij weten, aan onze Regering geheel onbekend, waarom de hoop op schikking der Belgische kwestie verlaten zoude zijn; de Koning heeft bij herhaling de meest billijke voorwaarden aan de vertegenwoordigers zijner Hoogste Landeshoofden te Londen laten voorstellen; en toen dit laatstelijk den 30sten Junij en 23sten Julij geschiedde, kondigden de ingekomen berigten en de voortgezette onderhandelingen eenen algemeenen bijval tot die voorwaarden aan.»

Het antwoord der Londonsche conferentie, hetwelk daarop nu weldra wordt te gemoet gezien, schijnt alleen verdraagd te zijn gevonden, door nieuwe eischen der Belgische gezagvoerders, onbestaanbaar zelfs met het traktaat, hetwelk zij met Groot-Brittannië en Frankrijk hebben gesloten, en waartoe de Hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland voorwaardelijk zijn toegetreden. — onbestaanbaar daarenboven met de eer en de onafhankelijkheid van het Onze Nederland.

«Hoe in zoodanigen stand van zaken eene vereenigde Fransche en Engelsche vloot onze havens zoude komen blokkeren en eene Fransche legermacht zich gereed zou maken om in België te rukken, ten einde te

ondernemen om ons voor te schrijven, moet dan wel geheel onverklaarbaar worden geacht.

« Regtschapenheid, gematigdheid en geduld hebben gedurende den geheelen loop der onderhandelingen de gedragingen der Nederlandsche Regeering gekenschetst onder de moeilijke omstandigheden, waarin de Belgische opstand haar geplaatst heeft; — Europa heeft daaromtrent sinds lang uitspraak gedaan, het zal die deugden, vereenigd met goede trouw, volharding en berusting in een wijs en regtvaardig Godsbestuur, bij Vorst en Volk blijven vinden.»

Mengelwerk.

Zou het waar zijn?

Hoe dikwijls hebben de Fransche dagbladen ons reeds eenen ophanden zijnden dwang-maatregel van de zijde der Parijsche en Londensche hoven aangekondigd! Was er van hunne herhaalde Europisch-Delphische orakel-berigten inderdaad slechts één verwezenlijkt geworden, dan zat ons lieve Vaderland misschien reeds lang in zak en asche, om de bloedige velden door beide heersche mogendheden hetzelfde toegebracht; dan lagen wij hoogstwaarschijnlijk reeds lang geknielt aan de voeten van Frankrijk en Engeland, genade smeekende voor het behoud van een plekje gronds, door het bloed en zweet onzer voorbeeldelooze vaders, aan de overheersching, het geweld en de onregtmattige eischen van Spanje, Frankrijk en Engeland herhaalde malen ontwoekerd. Want door eene tweeledige overmagt aangevallen, en voor zulk eene overmagt moettende wijken, zouden wij, met de beste gezindheden en den heldhaftigsten moed, zonder den bijstand onzer vermogende bondgenooten, allerwaarschijnlijkst in dien toestand geraakt zijn. — Maar dat alles is niet gebeurd; die dwangmiddelen hebben geen plaats gehad; wij zijn nog, die wij, na de afwerping van het Fransche juk in 1813, gedurende eene reeks van achttien jaren, waren; en, hoewel ten oorlog, verre boven onze gewone krachten, gewapend, staan wij, na den tiendaagschen veldtog nog in het harnas, zonder den minsten aanval van Frankrijk of Engeland ondervonden te hebben.

Nu echter zal het er, volgens diezelfde bladen, stellig toe komen. LOUIS PHILIPPE zit in het naauw; hij wil, vóór het openen der Parijsche kamers, eene stellige afdoening van zaken tusschen België en Nederland hebben; hij heeft onzen Koning, uit dien hoofde, op de nadrukkelijkste wijze, doen aanmanen toe te treden, met opoffering van alle eigenbelang, en hem zelfs, in geval van volharding, bedreigd met het bewuste dwangmiddel; ja zelfs Engeland uitgenoodigd daaraan de hand te leenen en te zorgen voor deszelfs verwezenlijking. — Zoo spreekt men thans in Parijs, en dat gesprek fluistert men elkaar in Brussel en ook bij ons in de ooren. Nog geen drie maanden geleden verzekerde men ons juist het tegendeel; toen waren vrede en schikking op handen, uit de eelste bronnen geput, en het kon niet missen of men zou dezelve spoedig tot stand zien gebracht. — Wat moeten wij nu van dit alles gelooven? Dat de zoogenoemde oorlogzuchtige bedoelingen van Frankrijk op niets zullen nederkomen. — Frankrijk wil zich wel bemoeien met de zaken van anderen, en, waar het mogelijk is, deszelfs gezagmatigen invloed uitoefenen, getuige het zoogenoemd bij abus vallen en blijven in Ancona, de tusschenkomst in onze en België's aangelegenheden, en het door de vingers zien van in België meer en meer ingeslopen hoofd- en andere krijgsoverhebbers, wapenknechten als anderzins; getuige de zijdelingsche hulp in compagnie met Engeland aan don PERRO; maar oorlog wil Frankrijk, en met Frankrijk, Engeland niet, hetgeen ontegenzeggelijk het gevolg zou zijn van maatregelen tegen ons, die in hare betrekking leven met hoven, wier magt-entoonspreiding tot wien afleeren spreekt, dan om door het ontbloeden van het eene zwaard het andere in de scheep te houden. Dat de toestand van het Parijsche kabinet bedenkelijk is, laat geen twijfel over; maar heeft die bedenkelijkheid niet schier van den aanvang zijns bestaans plaats gegrepen? Is het regthouden der gevoelens- en hartstogten-schaal in Frankrijk, van LOUIS PHILIPPES troonsbeklimming af tot hiertoe, niet altijd eene soort van loovenkunst geweest, waarop wij dikwijls met verwondering hebben staan taren; kunnen de ultra-liberale volks-vertegenwoordigers in Frankrijk zelve wel zoo sterk naar oorlog verlangen, als men ons zelve wil doen gelooven? Is aan het behoud van den algemeenen vrede het behoud van den nog nieuwen volks-sovereinen Koningstroon niet uitsluitend verbonden? Zijn de gemoedoren der Karlistische partij zoo geheel tot badaren gebracht, of liever in het belang der Julirevolutie gezind geworden, dat men, bij het uitbarsten van een algemeenen krijg, van hien kant niets meer te vreezen heeft. Is de familie van den verbannen Koning nog aan de andere zijde van het meer, of reeds in aantogt naar Oostenrijk, waar men ons stellig verzekert, dat zij zich op uitnodiging van Keizer FRANS zal komen vestigen? Is Koning WILLIAM IV, door zijne betrekking tot Hanover, en door die betrekking in zamenstemming

met de leden der Duitse bondsvergadering, niet gehonden den algemeenen vrede te helpen handhaven?

Dat het in Frankrijk niet aan heethoofden ontbreekt, die liever vechten dan in vrede leven, en geene pogingen onbeproefd laten om langs dien weg, ware het mogelijk, te winnen, wat zij anders bezwaarlijk weten te verkrijgen, dat blijft buiten tegenspraak. De zoodanigen zijn ook in België en elders. Maar hunne hoop werd tot hiertoe deêrlijk te leur gesteld en zal dit hoogstwaarschijnlijk vooreerst nog wel blijven. Zoolang de mogendheden als confererende bondgenooten met elkander in aanraking zijn, en er geene scheuring tusschen hen plaats grijpt, zoolang houden wij het gerucht van krijgsoverwinningen voor ongegrond en ijdel. Zij trekken nog éene lijn, voor zoo ver wij ten minste kunnen nagaan; hebben tot hiertoe zich voor haar eigenbelang, dat is voor de instandhouding van haar gevestigd gezag, bij dat éene lijn trekken wel bevonden en zouden dat belang, onzes inziens, in de waagschaal stellen door het afwijken van haar meer dan eens uitgedrukt begeeren, om langs den weg van vrede, de bestaande verdeeldheden tusschen België en Nederland tot effenheid terug te leiden.

Hoe hoog de spanning dan ook geklommen zijn moge, waartoe de voortdurende onzekerheid, aangaande de te verreden geschillen tusschen ons en België, bij voortdurende aanleiding geven; welke eene noodzakelijkheid er voor de beide verdeelde partijen in het vinden van geschikte bevestigings-middelen moge bestaan; noodzakelijkheid, die zich dagelijks meer en meer doet gevoelen en de zucht naar schlakking meer en meer verlevendigt; hoe vurig het Parijsche kabinet naar het oogenblik rekke, om, bij het openen der Fransche kamers, eenige mededeelingen te kunnen doen, dien de heethoofden een gedeeltelijk zwigen opleggen: de stand der nog aanhangige onderhandelingen; de over en weer gaande nota's, geen ander doel dan langzame toenadering tot het kardinale punt van bevrediging ten grondslag hebbende; de benoeming van eenen bijzonder vredesgezinden minister van buitenlandsche zaken in België, en andere verschijnselen meer, doen ons de hoop op het behoud van den vrede nog in geenen deele opgeven; en bij gevolg alle geloof ontzeggen aan hetgeen men ons van buiten af oorlog-zuchtigs doet hooren. Liever stemmen wij in met het gevoelen van hen, die het geruchmakende plan van LOUIS PHILIPPE, om een leger van 30,000 man in België te zenden, voor eene politieke kunstgreep houden, om den wankelenden troon van zoon LÉOPOLD te helpen schragen. Onder die voorwaarde alleen, kan het der mogendheden goedkeuring wegdragen, dien maatregel door Frankrijk te zien berispen, dien van aanval tegen ons zou derzelve verwerping ongetwijfeld ten gevolge moeten hebben. — En zoo doende zou LOUIS PHILIPPE met deze kunstgreep een dubbel doel bereiken, eensdeels de verhoeding eener meer en meer veldwinnende tegenomwenteling eener restauratie in België, anderdeels het kwanswijs voldoen van den wensch van sommigen, om een vijandige houding tegen ons aan te nemen. In hoe verre dit alles echter mogelijk en uitvoerbaar zij, en welke geheime plannen men meer ontwerpe, om de machinerie der Juliren September-gouvernementen vooreerst nog aan den gang te houden en het raderwerk de noodige beweging te verschaffen, laat zich nog niet met grond ophelderen. Wij leven in een tijd van men zegt, men meent, men hoort; men vooronderstelt en men gist.

Rampzalig en hoogst ondoeltreffend intusschen zulke gouvernementen, die zich door soortgelijke kunstgrepen moeten staande houden. Het minst zou of liever moest zoo iets plaats hebben met gouvernementen, als Frankrijk en België bezit, die immers niet op willekeur of overheersching, maar op den hechten grondslag der edele volks-sovereiniteit gesticht en luisterrijkst voltrokken zijn. Of zijn ze misschien daarom zoo ligt voor instorten valbaar, omdat ze met nieuwbakken steen van Fransche volks-wultheid, met het cement van Fransche volks-onbestedigheid, aangemengd met algemeen bekende dozzinnigheid, zijn opgemetseld? Dan duizend maal liever een ouderwetschen vorsten-zetel, uit wortelhout van nationale eendragt gevormd, en versierd met de zinnbeelden van recht en deugd.

Wanklanken.

Niet alle menselijke ooren vinden genoegen in het opvangen van zuivere, harmonische klanken; de aandening van het gevoel door het hooren van een wel uitgevoerd muziek- of zangstuk, is alleen voor hen geldend, die van nature begaafd zijn met een zoogenoemd muzikaal gehoor, dat, even als alle zintuigen, deszelfs trappen van volkomenheid heeft. Hoe onbegrijpelijk het den zoodanig begaafden ook voorkome, zijn er in tegendeel velen, die ten eenemate doof mogen heeten voor de genoegens, die anderen uit het aanhooren van stijlrijke composities, op verschillende speetuigen uitgevoerd, smaken; die zulke genoegens zelfs ontvlugten en zich ongelukkig gevoelen, wanneer de noodzakelijkheid of welvoegelijkheid er hen toe dwingt om er een paar uren aan te moeten opofferen. Het zonderlingste van alles en het meest onverklaarbare echter is het wezenlijk genot, dat enkele menschen vinden in het aanhooren van gehoor-tergendende wanklank, en dat die wanklank op hun gevoel dezelfde uitwerking kan te weeg brengen als reïne harmonie en melodie voor muzikaal beschaafden.

Het volgende merkwaardige voorbeeld, dat wij in een Fransch werk getiteld: *Histoire de la Musique, traduite de l'Anglais, par Mme A. FÉLIS*, hebben gevonden, strekt daarvoor ten bewijze.

« Een Turksch ambassadeur te Parijs, had eene vaste toge in de opera en liet niet na er zich iederen avond te doen vinden. De dansers, danseressen, de fraaie schonburgzaal bekoorden hem uitermate; maar de heerlijk uitgevoerde muziek was voor hem een onbeduidend, vervelend iets, zelfs de goddelijke toonen van den gepeltreffenden en streelenden zang, lieten hem ten eenemate koud en ongeroerd. Met een Oostersch geduld zat onze Turksche diplomaat slechts iederen avond te reikhalzen naar het oogenblik, dat zijne oogen zich konden vermaken met het zien van een wel uitgevoerd ballet, hetwelk alleen instaat was, om de verveling dubbel te vergoeden, door de zuivere muziek te weeg gebracht. Te ver-

geefs maakten de naast bij hem zittenden hem van tijd tot tijd opmerkzaam op een fraaie solo van Mademoiselle BRANCHU of HENRY, op een uitmuntend duet, of regelmatig voorgedragen ensemble; niets van dit alles schonk den stamboulschen dilettant een oogenblik genoegen: de dans alleen was het, die zijner ziel het reinste genot verschafte.

Maar ziet, wat gebeurt er? Op zekeren avond beleefdelyk uitgenoodigd om deel te nemen aan een liefhebbers-concert, en, zonder onwelvoegelyk te zijn, zich aan die uitnodiging niet kunnende onttrekken, gaat onze diplomaat er heen en plaatst zich op de voor hem gereed gehouden sofa, reeds voor dat de orkestmeester het gewone teeken tot het aarvangen der eerste overture gaf. Men weet, dat op de meeste dier concerten de liefhebbers niet zoo naauwlettend zijn in het opvolgen der muzikaal-directoriale discipline en doorgaans de gewoonte hebben, om de oogenblikken, die er vóór het eigenlijk beginnen van het concert nog voor handen zijn, met het stemmen hunner instrumenten of het overloopen van deze of gene moeilijke passage, door te brengen. Ook dit was hier werkelijk het geval. Eenige violisten hielden zich onledig met het arrangeren hunner instrumenten, anderen met preluderen, een hoornist doorthiep eene solo in *mi b mol*; een fluitist maakte eene zware passage in *re*; een klarinettist eene dito in *ut*; een basunist eene dito in *of b mol*; een contrabasist; fagottist en hoboist, hielden zich op dezelfde wijze onledig, terwijl de paukenist, bezig zijne instrumenten te stemmen, onder dit gehoor-verscheurend toonen-gemengel, het muzikale oproer hielp voltooien door een aanhoudend getrommel. Op den Turk had dit mengelmoes van wanklanken intusschen eene zonderlinge uitwerking. Hij raakte er door in vervoering; tranen van gevoel rolden langs zijne taankleurige wangen. Hij stond op, gaf zijn genoegen door handgeklap en bravo's te kennen, en riep in verrukking uit: «Eindelijk hoor ik de ware muziek; muziek van mijn land; de eenige die mijn gehoor streelt, mijn hart treft en de edele aandoeningen van het gevoel uitdrukt!» De liefhebbers niet weinig verheugd over de muzikale stemming van den Ottomaan, meenden, dat hij hierdoor het voortreffelijk spel van den een' of anderen liefhebber, zonder eigenlijk te weten wien, beddeld, en beloofden zich alle volkloening van hunne pogingen. En nu ving de overture van *Iphigenia in Aulis* aan. Maar welk eene teleurstelling voor den Turk en de liefhebbers. Het genoegen van den ambassadeur was vervlogen. Hij viel weder, met de kenteekenen van vervoering op het gefaat, op zijne sofa neder, onder den zuchtenden uitroep: «Dat is weer hetzelfde verwarde geraas van de opera; het is jammer, de heeren waren zoo meesterlijk begonnen!»

's GRAVENHAGE, den 27sten September.

(Particuliere Correspondentie.)

Het gerucht loopt, dat de Engelsche en Fransche ministers zich gereed maken om te vertrekken, en nog dezen nacht deze residentie zullen verlaten.

Prijs-Courant van Effecten.

Amsterdam, den 27sten September.

N. Werk. Schuld	42½ a 43	geb. 42½	S. Perp. rente Par.	42½ a 43	geb. 42½
» Uitgest. dito	42½ a 43		» Dito Amsterd.	47½ a 49	48½
» Kans-Biljetten	15½ a 16½	16	» Obl. te Londen	28½ a 29½	29
» Amort. Sijnd.	71½ a 72	71½	» Uitgest. schuld	6½ a 7½	7
» Dito dito	56½ a 57	56½	O. Obl. Ween. bank		
» Losrenten dito			» Dito		
» Oorlogslasten	90½ a 91	90½	» Cert. Goll. en Co.		
» Schatkistbiljet.	98½ a 99½	99	» Obl. Metalliek	84½ a 84½	84½
» Dito	98½ a 99½	99	» Idem Londen		
» Dito			» Bank-Actien f		
» Neg. 1831 6 pCt. 95½ a 96½	96	96	» A. f100 Roth's.		
» Dito 1832 5 pCt. 81½ a 82	81½	81½	» Dit. f250 dito		
» Handelmaats.	86 a 86½	86½	Pruissische loten	90½ a 91½	
R. Inschrijving	68½ a 69	68½	N. Cert. Falconnet	74½ a 75½	75
» Dito Certific.			» Dito Londen		
R. Obl. Hope en Co. 95½ a 96½	96	96	D. Neg. Londen		
» Dito 1828 en 1829 97½ a 98	98	98	E. Geconsolideerde	83½ a 84½	84
» Inschrijving	60½ a 61	60½	B. Neg. 1824	49½ a 50½	50
» Dito Certificat.			G. Obligatien		
» Ct. Hamb. Adm.			» Mexico		
» Dito Negot. 1831 87½ a 88	87½	87½	P. Aand. Neg. 42 m.		
» Te Lond. geneg.			A. Aand. Neg. 3sted.		

Ten gevolge der medegedeelde berigten in de Staats-Courant, was de fondsen-markt heden zeer willig; er deden zich vervolgens verkoopen op, waardoor de prijzen over het geheel lager gebleven zijn.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 27 Sept. 0 El 7 Palm 5 Duim.; gewassen 0 Duim.; gevallen 0 Duim.
Den 28 dito 0 El 7 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim.; gevallen 5 Duim.

Den 22sten September 1832, beviel te ZUTPHEN, allervoorspoedigst van eenen welgeschapen zoon, de Hoog Wel Geboren Vrouwe CORNELIA CHARLOTTA BARONNESSE SLOET TOT WARMELLO, Geboren BARONNESSE VAN HEERT.

Heden beviel, door Gods genadigen bijstand, voorspoedig van eenen welgeschapen zoon, PH. M. BATENBURG, Weduwe wijlen den Wel Eerwaarden zeer geleerden Heer J. W. VAN DOLDER.

WAGENINGEN, den 26sten September 1832.

Deze algemeene kennisgeving strekt ook tot bijzondere kennisgeving aan Familie en geëerde Vrienden.

Op den 28sten September 1832, is te ZUTPHEN van eenen dochter bevallen, Vrouwe E. T. S. L. VAN RAFFAËL, geboren OPTEN NOORT.

A MORTISATIE - SYNDICAAT ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, AGENTSCHAP ZUTPHEN. VERKOOPING.

De AGENT van het DOMEIN te ZUTPHEN zal, op Maandag den 2sten October 1832, des morgens ten 10 ure, ten huize van THEODORUS VERHOEVEN, op den Bylandschen Waard, in het openbaar aan de meestbiedende, ten overstaan van het Plaatselijk Bestuur van Herwen en Aerd, verkoopen:

Eenige perceelen RYSWAARDENHOUT, BLADRJET en EENJA-RIGTEENHOUT, uit de Bylandsche; Lobitsche en Candiasche Domainale Ryswaarden; gelegen in de Gemeenten van Herwen en Aerd en Duiven, misgaders eenige POPULTEEREN, staande op het Nieuwe Waardmanndijk, op den Bylandschen Waard.

En zulks op alle zoodanige Condities en Voorwaarden, als voor de daarbij belanghebbende ter visie liggen, zoo ten Kantore van voornoemden Heer Agent als ter Secretarij der welgemelde Gemeente. Terwyl daags voor den Verkoop door den Opziener der Domeinen te Lobitsch aanwijzing zal worden gedaan en de noodige inlichting gegeven.

De Agent voornoemd, J. VAN LAMSWERDE.

§ § † De Notarissen NYHOFF en GODEFRROY, † † residerende te Arnhem, zullen, namens hunne Principalen, aan te vangen op Maandag den 1sten October 1832, 's morgens ten 10 ure, op het Huis Dreijen, in de Gemeente van Oosterbeek, tegen over het Goed Hartesteijn, publiek, en bij wijze, om kontant geld, verkoopen: Den zeer netten en wel geconserveerden INBOEDEL, PAARDEN, RYTUIGEN, enz., tot de breedere beschrijving waarvan wordt verwezen naar No. 112 dezer Courant, komende een en ander, gedurende drie dagen vóór den verkoop, bij dags, door een iegelijk worden bezigtigd.

† § † Ten overstaan van den Notaris H. BECKING, § † te Zelhem residerende, zullen op Woensdag den 2sten October aanstaande, des voormiddags om 10 uren, ten huize van B. BULTEN, in den Kruisberg, bij Doornik, in het openbaar en aan de meestbiedende, tegen kontante betaling, stukswijze, worden verkocht: zeventig stuks gezonde en in goeden staat zijnde SCHAPEN, waaronder dertig HAMMELS, bekwaam tot slagting. Zullende te gelijk, op den voet als boven, worden verkocht twee vette OSSEN en eene KOE.

§ § † Men is voornemens op Donderdag den 11den October 1832, † † en zoo noodig de volgende dagen; te beginnen des voormiddags ten 9 ure, op het kasteel te Huissen, publiek aan de meestbiedenden te verkoopen: eenige mahoniehouten en andere MEUBELLEN, BEDDEN, KOPER, TIN, MELKGEREEDSCHAP, MELKKOELLEN en RUNDEREN, BRAND- en TIMMERHOUT, RIJTUIGEN en KARREN, een wel onderhouden VISCHZEGEN, van het grootste soort, en wat verder ter verkoop zal worden aangeboden.

† † § Te Apeldoorn, in Gelderland, UIT DE HAND § § TE KOOP: een sedert negen jaren aldaar nieuw gebouw HERENHUIS en BUITENVERBLYF, genaamd Beekhof, zeer riant aan den straatweg gelegen, bij de Haven-kom van het Griffkanaal en allernaast het fraaie Landgoed Welgelegen.

Ter zijde van het Huis, dat zeer solide en sterk is opgebouwd, loopt eene heldere en vlietende Beek. — Het Huis is voorzien van ZEVEN grootere en kleinere KAMERS, waaronder twee, die zeer spatius zijn; drie derzelve zijn behangen, en deze drie zijn, als ook de beide GANGEN, gestukadoord. — Voorts zeer goede KEUKEN, spatieuse KELDERS, en daarin twee kleine separate KELDERS; ruime DROOGZOLDER en gindelyk annex het Huis eene SCHUUR, welke met weinige kosten voor eenen Stalling kan worden ingerigt.

Voer, ter zijde en achter het Huis een stuk GROND, te nemen groot 1000 een en een halve Bunder, beplant met PLANTSOEN en vele boomsoorten, en een VLOECHT DRAGENDE BOOMEN. Te bezichtigen bij den Heer en Mr. A. R. VAN AKEN, Vrederegter aldaar, en bij den Heer H. VAN LUNTEREN, Architect te Utrecht.

§ § † Bij Besluit van Z. M. van den 17den Augustus 1832 No. † § 72, is aan THEODOOR PIETER § EMILIUS HOOGLANDT, te Dieren, vergund om den Geslachtsnaam van PALAIRET aan te nemen, en zich alzoo te noemen en te schrijven PALAIRET HOOGLANDT. Geschiedende hiervan openbare aankondiging, ingevolge bovengemeld Koninklijk Besluit en overeenkomstig de wet van 11 Germinal an XI.